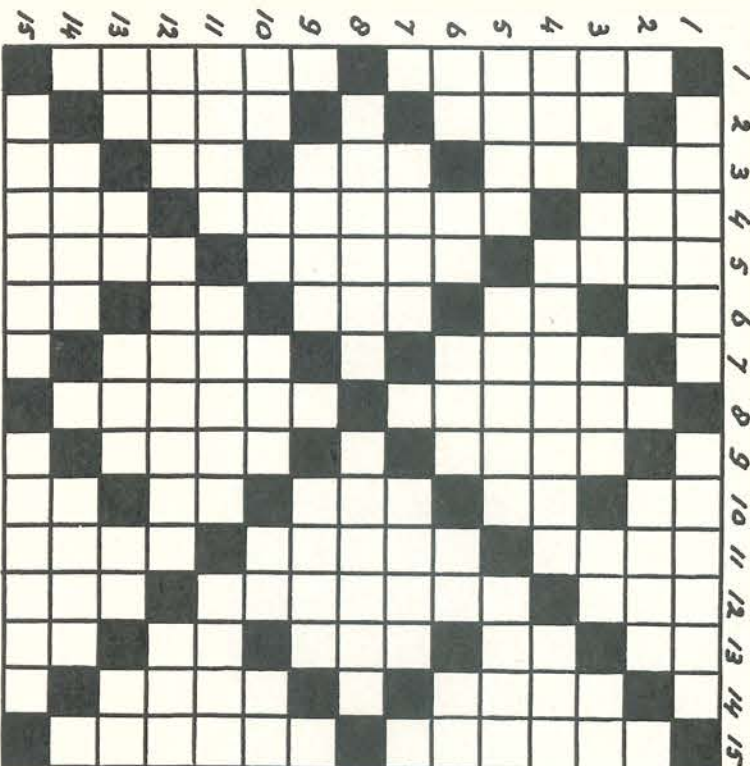

Oplossing puzzel 132

Januari — al — nar = ju
 Aambeid — aal — eed = mb
 Broodrooster — brood — rot — er = os
 Kerktoren — kerk — ren = to
 Stutstand — stand — ni = fz
 Uiterwaarden — ter — waard — en = ni
 Nagerecht — na — recht = ge
 Raak — aak = r
JUMBO STOFZUIGER.

VERVOLG VAN PAG. 2

koek en mineraalwater, dat in ontsteltende hoeveelheden de gehele dag door in de fabriek wordt gedronken.

Er mag in de fabriek niet worden gerookt, echter wel gegeten, wat iedereen dan ook de hele dag doet.

Vanaf 13.30 uur wordt weer zonder onderbreking doorgewerkt tot 17.45 uur en na werktijd wordt de hoel opgeruimd. 's Zaterdags wordt er niet gewerkt. Per week dus een werktijd van ruim 46 uur.

Het gemiddelde weekloon bedraagt ongeveer DM 70.—.

Van alle zijden ontvangt men alle medewerking, die men zich mag wenssen, de mensen zijn alle doorstrongen van de noodzaak een zo groot mogelijk afzetgebied te hebben en in alle opzichten geldt hier: de klant is koning. Ik ondervond dit zelfs buiten de fabriek, waar de mensen vol belangstelling informeerden of ik ordeis kwam plaatsen en voor hoeveel wisselaars. Een waagde zelfs een veronderstelling van 100.000 stuks, wat ik graag wilde, maar niet kon beamen.

Ik heb de indruk gekregen, dat de hoge produktie en vooral het zeer goede werk voor een groot deel te danken is aan het verantwoordelijkheidsgevoel van de arbeiders.

Het bezoek aan de Perpetuum Eener fabriek heeft het bewijs geleverd met een fabriek te doen te hebben, die een ten volle verantwoord kwaliteitsproduct levert aan 128 landen. Het was een leerzame en prettige week.

J. v. d. Berge.

Prijswinnaars

De winnaars van deze week zijn de heren D. Klees, Montage Utrecht en G. C. Oomens, afd. Kostprijs, die resp. 95 en 94 punten wisten te verzamelen na puzzel 132. De heer Oomens kan zijn prijs (f 10.—) afhalen bij mej. Hartsuiker, de heer Klees krijgt deze alsnog toegezonden.

De Enaf is zaterdag 13 december a.s. weer een jubilarische rijk. Op die dag namelijk zal mej. B. S. M. v. d. Kraan, Kostprijsadministratie 10 jaar bij ons bedrijf in dienst zijn. Ook de redactie wenst haar met dit jubileum van harte geluk.

LADDERPUZZEL 134

HORIZONTAAL:

1. Vervallen — bekijken.
2. Europeaan — lichaamsdeel.
3. Jongensnaam — maat — opening — voorvoegel — thans.
4. Mannetjesdier — muzikinstr. — mat.
5. Kleine vlag — bloem — mand.
6. Pers.vnw. — werktuig — voorz. — uitroep — pers.vnw.
7. Een poosje — weg met bomen.
8. Deel v.e. schip — toetsen.
9. Klap — plaats in N. Brabant.
10. Tij — hij (tr.) — kledingstuk — lidw. (tr.) uitroep.
11. Rijwielonderdeel — soort rietpalm — mid-dag.
12. Tijdperk — staat in Afr. — Paardje.
13. Soort.gew. — muziknoot — bid (Lat.) — munt — muziknoot.
14. Eur. hoofdstad — gereedschap.
15. Beroep — plaats in N.-Holland.

VERTIKAAL:

1. Pl. in Noorwegen — handvat
2. Merk in vaarwater — terreinverheffing.
3. Ten bedrage van — fam.lid — plaat — bergplaats — dwarshout.
4. Drank — mistig — sluiting.
5. Zuivelproduct — zaak — log.
6. Voegw. — noot — zelfkant — legeronder-deel — water in Ned.
7. Logé — muzikinstr.
8. Rooidier — het sarren.
9. Bijw. — meislernaam.
10. Titel — blijw. — koelemaag — scheik.element (ark.) — pers.vnw.
11. Fam.lid — pl. in Zwitserland — Ind. recht.
12. Zijrivier v. d. Donau — spel — schaakterm.
13. Jongensnaam — muziknoot — vistuig — goed — pers.vnw.
14. Pl. in Drente — leger.
15. Dier — vogel (nml.).

Dese puzzel levert 3 punten op. Inzendingen vóór dinsdag 16 dec. a.s. aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Kerst-klaverjastoernooi

Woensdag 17 december a.s. te 8 uur organiseert de VDH-klaverjastoverening in het Ontspanningsgebouw het jaarlijkse Kersttoernooi, waarbij weer als vanouds prachtige prijzen te verdienen zijn. Familieleiden en kennissen van VDH-ers zijn ook van harte welkom.

Kaarten (f 1.50 per koppel) zijn verkrijgbaar vanaf maandag 8 december in beide pauzes bij de bekende adressen. Een grote opkomst wordt verwacht.

Van harte gefeliciteerd

HUWELIJK (Maanweg):
 G. C. van der Vlist, Meubelmakerij, met mej. T. Hoogveen, d.d. 27.11.1958.

GEBOREN (Maanweg):
 Adriana A. H., dochter van H. de Wit, Adm. Organisatie, d.d. 19.11.1958.

Wij danken U...!

Langs deze weg dank ik mede namens mijn echtgenote, directie, chef, bezen en collega's voor de zeer mooie cadeaus en de belangstelling bij mijn huwelijk onderhouden.

B. P. van Eeden,
 Transf. fabriegaar.

Nu ik het bedrijf heb verlaten, wil ik u op deze manier nog even groeten, omdat het mij niet mogelijk was dit persoonlijk te doen.

Mevr. C. L. den Boer,
 Medische Dienst
 Krancheer,

Hiernede bedank ik chef, baas en collega's voor de mooie cadeaus en belangstelling bij mijn 12½-jarig jubileum onderhouden.
 G. J. Wessel,
 Inkomende Goederen.

het V.D.H.-tje

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 577
6 december 1958

PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Weer eens wat anders

Bont programma met goede prestaties

Ja, dat was het vrijdag j.l. in ons Ontspanningsgebouw. Het was een bont programma, maar anders bont dan wij op onze bonte avonden zijn gewend. En hoewel wij door bijzondere omstandigheden enkele nummers moesten laten vervallen, kon toch over het algemeen van een goed geslaagde avond worden gesproken.

Opgetreden werd voor de pauze door ons mannenkoor onder leiding van de heer H. Holtman, de VDH-balletgroep, The moonlight five, professor Dalt Wisney en de heer Harry Holtman, die zo vriendelijk was enkele pianosoli voor ons te geven. Na de pauze volgde een aardige kleurendocumentaire over Venezuela, terwijl de avond besloten werd met een taptoe, gebracht door de drumband van het Roode Kruis.

Wij schreven het al, het was dus een soort bonte avond en dat gold ook voor de prestaties van hen die aan deze avond hun medewerking verleenden. Wij merken hierbij op, dat er niemand

was die het te bont maakte in die zin dat het de moeite van het zien of het horen niet waard was. Maar dat neemt niet weg dat er uiteraard verschil in prestatie was, die iedere toehoorder weer op zijn eigen manier interpreteert. Per slot van rekening zijn al dergelijke manifestaties grotendeels vrijetijdsbestedingsuitingen en is het het belangrijkste of het publiek zich op zo'n avond goed amuseert. Dat was ongetwijfeld het geval. En niet alleen de jongere mensen in de zaal, maar zeker ook de Voorburgse ouden van dagen, die deze avond onze gasten waren.

Bedroefde ladderpuzzelaars

Een aantal van onze trouwe ladderpuzzelaars waren begripelijkwijjs teleurgesteld toen zij in het VDH-tje lazen dat wij met ingang van het volgende jaar stoppen met de ladderpuzzels.

Alhoewel het soms niet te vermijden is, wil de redactie toch zo min mogelijk mensen teleurstellen.

Wij hebben daarom naar een oplossing gezocht — en naar wij hopen gevonden — die enigszins aan de bezwaren van de bedroefde puzzelaars tegemoet komt.

De trouwe ladderpuzzelaars, die meer dan 50 punten hebben op dit moment, kunnen kiezen of zij voortlopig willen blijven „ladderers“ of volgens de nieuwe methode aan de puzzels willen meedoen.

Willen zij blijven „ladderers“, dan kan dat alleen onder de volgende voorwaarden:

1. Volgens het bestaande systeem blijven meedoen betekent, dat men bij een goede oplossing een aantal van te voren bekend gemaakt aantal punten bijgevoegd krijgt als de oplossing juist is.
2. Zij die deze oplossing kiezen komen niet in aanmerking voor de prijzen die per puzzel beschikbaar worden gesteld.
3. Per puzzel kunnen twee oud-ladderpuzzelaars de top bereiken en dus hun tien gulden verdienen.
4. Zodra men de top bereikt heeft is verdere deelname aan de ladderpuzzel onmogelijk.
5. Deze mogelijkheid geldt tot uiterlijk 1 juni 1959; of iedereen de top van de ladder bereikt, hangt af van het aantal mensen dat deze oplossing kiest.

Aan alle trouwe ladderpuzzelaars die momenteel meer dan 50 punten gescoord hebben zal worden gevraagd wat hun keus is; men kan slechts eenmaal kiezen.

Wij men voor 1 juni a.s. van het laddersysteem afstappen en gewoon meedoen, dan is dit mogelijk, echter niet andersom.

En nu maar weer trouw meepuzzelen!

Op bovenstaande groepsfoto ziet u de medewerkers aan onze laatste personeelsavond.

Het VDH-mannenkoor, dat ook naar medewerking verleende, staat niet op de foto afgebeeld.

Onze medewerter, de heer J. v. d. Berge, baas in onze afdeling Radiomontage, bracht in opdracht van ons bedrijf een bezoek aan de Perpetuum Ebner fabriek in Zuid-Duitsland.

Hij was zo vriendelijk voor het VDH-tje kort zijn bevindingen weer te geven, waarvoor wij de heer Van den Berge graag dank zeggen.

OP BEZOEK BIJ PE-FABRIEK

Zondagavond 5 oktober 1958, om half acht 's avonds arriveerde ik in Hotel Brigach in het mooie in het Zwarte Woud gelegen plaatsje Sankt Georgen, waar het doel van de reis, de Perpetuum Ebner fabriek staat. Zoals bekend, is de PE-fabrik een fabriek van wereldnaam, die zich onder andere speciaal toeleert op de fabricage van platentwisselaars.

Dat mijn komst grondig was voorbereid bleek uit de hartelijke ontvangst in dit eenvoudige, maar erg gezellige hotel. Het hotel ligt ongeveer 25 m van het station en 30 m van de PE-fabrik, waardoor men dus letterlijk „uit en thuis“ is.

De omgeving is prachtig; geheel tegen een berg aangebouwd, omgeven door duizenden bomen, met zijn vriendelijke bevolking en prachtig onderhouden huizen die opgestapeld lijken te zijn, biedt Sankt Georgen een typisch Zuid-Duitse aanblik.

Na elf uur reizen per trein, hoe comfortabel ook, was het een verzuchting in een echt Duits schudbed weg te zakken en een welverdiende rust te genieten.

De volgende morgen meldde ik mij bij de heer Hadamschik, chef van de „Kundendienst“, die mij verder deze week terzijde zou staan en mij zou onderrichten in eventueel voorkomende reparaties aan de platentwisselaars.

De PE-fabrik is een veel kleinere fabriek dan het bolwerk aan de Maanweg, hoewel het toch werk biedt aan 1.100 vrouwelijke en mannelijke arbeiderskrachten. Ook in de „zware afdelingen“ werken vrouwen en meisjes. De afdelingen zijn, hoewel groot, verdeeld door rolluiken in verschillende kleine afdelingen, die praktisch al-

lemaal van hout zijn opgetrokken. Betonnen vloeren, zoals bij ons, tref men op de hoger gelegen afdelingen niet aan.

Bijna alles wordt bij de PE zelf gemaakt en er worden maar zeer weinig koopartikelen verwerkt.

Het productiecijfer ligt op rond 120 platentwisselaars per uur, die met een zo grote nauwkeurigheid worden gemonteerd, dat men de zekerheid krijgt met een eerste klas apparaat te doen hebben.

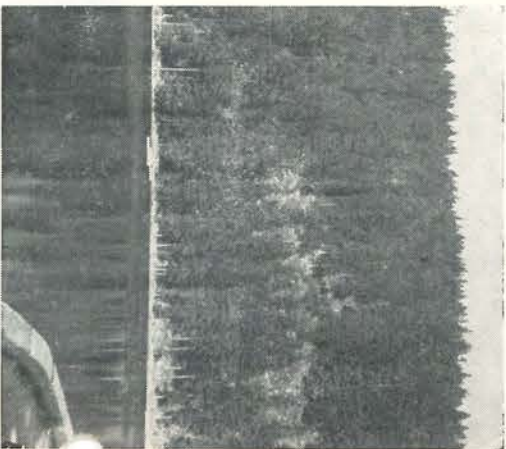
Overal wordt met ruime gewoetheid, de montagetafels staan tegen de muren en de arbeiders werken vlak naast elkaar. Het transport geschiedt met houten wagentjes, die langs twee geleidbalken rollen, die op de tafels zijn gemonteerd.

De middenruimte wordt in beslag genomen door stellingen, waarop de gereedgekomen twisselaars of spelers gedurende enige uren proefdraaien om de motoren te laten inlopen. De controleuses en controleurs zitten ook in deze middenruimte. Het instellen van de twisselaars wordt uitsluitend door mannen gedaan. 's Avonds na werktijd vindt de bevoorradings met onderdelen plaats.

Er worden zeer moderne machines gebruikt, zoals persen, uitgerust met een foto-elektrische cel, die voorkomt dat de handen er tussen raken. De man, die draaitafels stampte, werkte in een dusdanig tempo, dat ik de indruk kreeg, dat de pers (een 200 tonner) niet tegen hem op kon werken. Op de Kundendienst, waar ik gedurende deze week werd ingewijd in de geheimen van het afstellen en repareren van de twisselaars, wordt uiteraard minder snel maar des te nauw-

keuriger gewerkt. Er werken daar ongeveer 20 man en ieder heeft een gespecialiseerde taak. De zorg, die aan het te repareren apparaat wordt besteed is ook hier weer treffend. Om een voorbeeld hiervan te geven: een nog zeer jonge man, waarbij ik toekiekte, ontdekte dat de kop van een der twisselaars ongeveer 1 mm scheef stond.

Met grote nauwkeurigheid werd de kop met behulp van een winkelhaakje recht gesteld. Op mijn vraag of de klant van dit mankement iets zou hebben gemerkt, zei hij, dat dit niets zou zijn opgevallen, aangezien de twisselaar normaal zou werken en ook de weergave goed zou zijn. De plaat echter zou geen lange levensduur hebben en hierdoor zou de klant dus worden benadeeld.

Mummelsee bij Baden-Baden.

Elke twisseelaar wordt geheel gecontroleerd, ook wanneer de fout op de doos staat genoteerd, wat veelal niet het geval is. Zo zag ik een twisseelaar, die was teruggestuurd omdat het rubbermatje op de draaitafel ontbrak. Ondanks dit kleine mankement werd de twisseelaar na voorzien te zijn van een rubbermat, op goede werking volledig nagekeken en duchtig gecontroleerd.

's Morgens om 7 uur begint de werkdag en zonder onderbreking werkt men tot 12 uur door. Van 12.00 tot 13.30 uur is er middagpauze, die door de meeste arbeiders in een zeer intieme kantine wordt doorgebracht, waar men voor 70 Pfennig een goede warme maaltijd kan gebruiken, waarbij men zoveel eten kan als men wil. Verder kunnen in de kantine nog verschillende consumpties tegen normale prijzen worden gekocht, zoals chocolade.

(Vervolg pag. 4 kolom 1)

Geef ze de boot!

Dezer dagen las ik een beschouwing over verkoopsservaringen van de winkelistand.

Dat is ook voor ons bedrijf en voor hen, die daarin werken, interessant. Die winkels toch verkopen de spullen, welke wij maken. Uit dat overzicht nu zag ik, dat men ernede rekening houdt, dat vooral de verkoop van allerlei levensmiddelen zal stijgen. Het begijn ervan is er al.

Moeten we daaruit opmaken, dat wij, Nederlanders, ineens meer dan gewoon zijn gaan eten?

Nee, daar zit het hem niet in. De eerste jaren na de oorlog is het aantal gebouwen in ons land sterk omhoog gegaan. Dat is een bekend en algemeen verschijnsel na een oorlog. Hoe dat zo komt, weet men niet precies.

Nu weten alle huismoeders wel, dat die meisjes en knaopen van 20 tussen de twaalf en zestien eten als volwassen. Ze zijn bijna onveranderlijk. Hun jonge lijf is in volle groei in die jaren en eist dus veel. Het is dus prettig, als ze die voeding dan in die jaren ook voldoende en stevig kunnen krijgen.

Welnu, dat grote geboortecijfer van de jaren vlak na de oorlog komt nu terug in de extra hoeveelheid van die eetlustige jongelieden in deze tijd. Die bijzonder vele baby's van 1946 en 1947 zijn nu ongeveer twaalf jaar geworden en schrikken de volle borden leeg. En nu en nu moeten zorgen voor volle borden.

Daar waren de levensmiddelenwinkels dus wel bij. En die grote eetlustige groep blijft nog wel enkele jaren in de naaste toekomst zijn invloed op de detailhandel oefenen.

Maar je kunt een gulden nu eenmaal slechts één keer uitgeven. Dat betekent dus, dat de verkoop van andere dingen er wat door kan worden teruggedrukt. Men heeft er bijklens dat verslag, dat ik las, al de tekenen van gezien.

De sterke stijging van de deeltuiverkoop van levensmiddelen en kleren (waar dat jonge volk ook met een vaat pleegt uit te groeten) is meermalen ten koste gegaan van de verkoop van meer duurzame artikelen.

In ons bedrijf maken we van die duurzame artikelen. Laten we niettemin zorgen, dat die er ook voldoende en vooral in goede kwaliteit zijn; want ook daarvoor geldt struks: geef ze de kost!

Scheurer.

De Nederlandse ambassadeur in Peru heeft grote bewondering voor onze Jumbo SZ 52.

IN HET LAND DER INCAS

In Lima, de hoofdstad van de Zuid Amerikaanse republiek Peru is dezer dagen een tentoonstelling gehouden van Nederlandse producten, waarbij ERRES uiteraard niet ontbrak.

De Nederlandse ambassadeur bewondert hier onze Jumbo SZ 52 die zelfs al tot dit land op het zuidelijke halfrond is doorgedrongen en daar met onze radio's, vliegtuigen en ventilatoren de goede naam van onze fabriek hoog houdt.

De concurrentie in Peru is buitengewoon fel, ook al omdat dit een van de weinige landen in Latijns Amerika is waar men door invoerbeperkingen en andere hinderpalen de import niet tracht te verkleinen of zelfs geheel te beletten. Het nadeel van zo'n open markt is dat iedereen probeert daar zijn waren te slijten zodat wij het hier moeten opnemen tegen de Amerikanen, Duitsers, Engelsen en onze eigen landgenoten die ook van wanten weten. Een aansporing om steeds attent te blijven op de concurrentie en te zorgen dat noch kwaliteit, noch afwerking ook maar iets te wensen overlaten want, al springen de gebruikers wel eens slordig met de spullen om, de kopers zijn kritisch en nemen alleen genoegen met het allerbeste.

Peru is voor Nederland een belangrijke handelspartner. Wij, d.w.z. Nederland, kopen er suiker, vismeel, wol, zink en lood, dus overwegend grondstoffen. Ons land zelf levert een zeer gevarieerd programma omvattende melkproducten, vetten, chemicaliën, metaalwaren en elektrische apparaten waarbij dus radio's en stofzuigers.

Het land is in vele opzichten interessant. Het was het land van de Inca's wier hoofdstad Cuzco een toeristisch paradijs is.

De Spanjaarden sloegen er alles kort en klein en stichtten hun rijk er in 1530, doch in 1821 was het de beurt aan de Peruanen om de Spanjaarden te verslaan. In dat jaar ontstond de tegenwoordige republiek.

Lima heeft reeds sedert 1535 een universiteit waarmee wij even willen aantonen dat men bepaaldelijk niet achter is, want Leiden, de oudste Nederlandse universiteit dateert van 1572. Klimatologisch is Peru ook merkwaardig. Men heeft er een koele, vochtige kuststrook, waar het echter nooit regent, koude bergstreken met machtige ketens en daarachter een vochtig en tropisch Amazonegebied. De bevolking telt ruim 10 miljoen zielen, waarvan 2/3 puur Indiaans en doorgraans anatabeel.

Dit om u een idee te geven van de verscheidenheid in onze klantenkring.

Kroon.

Hartelijk dank!

Hiermede dank ik Gasp en het comité Ziekentroost voor de bloemen en het fruit dat ik mocht ontvangen, nadat mij een ongeluk was overkomen.

L. van Eenennaam,
Drachten.

Onze hartelijke dank aan directe, chefs en collega's voor de vele gelukwensen en het fraaie cadeau bij de geboorte van onze dochter ontvangen.

R. E. de Winter
H. M. de Winter-Mahns.

Hiermede betuig ik, mede namens mijn echtgenote, mijn hartelijke dank aan directe, chef en collega's voor de prachtige cadeaus en belangsstelling, die ik ter gelegenheid van mijn 12½-jarig dienstverband mocht ontvangen.

Ook hartelijk dank aan chef, collega's en Ziekentroost voor de belangsstelling en goede geven tijdens mijn ziekte ontvangen.

G. Frenth's,
Inkomende Goederen.
Bij dezen dank ik de directie en de vele werkmakenden, ook namens mijn vrouw voor de onvergetelijke dag en alle cadeaus bij mijn heengaan van de fabriek.
N. Gilton.

Blik op St. Georgen met rechts de P.E.-fabriek.